

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg synes, det er utrolig dristigt, at arbejdsministeren uden at have dagsordenerne i hånden begynder at tænke tilbage, for arbejdsministeren husker ikke ret. Jeg står her med begge dagsordensforslagene, og jeg kan oplyse, at der i det borgerlige forslag var 2 pinde, som regeringen og SF ikke kunne tilslutte sig. Den ene drejede sig om at sikre, at de nye orlovsordninger ikke forøgede ventetiderne til sygehusbehandling, og den anden at sikre, at kapaciteten i sygehussektoren udnyttes optimalt bl.a. gennem fleksibel arbejdstidstilrettelæggelse og opblødning af de stive faggrænser.

Det var den dagsorden, som regeringen og SF ikke kunne tage – de andre tre pinde er identiske. Nu har regeringen erkendt, at orlovsordningen har skabt problemer, og at der manglede fleksibilitet; hvorfor står regeringen ikke ved det? Man er krøbet til korset, og det er fint, det klandrer vi ikke regeringen for, men at komme her og sige, at regeringen i sin dagsorden havde det med fleksibel arbejdstilrettelæggelse med, er ikke korrekt, og jeg overgiver gerne disse to dagsordener til arbejdsministeren, så hun selv kan konstatere det.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det kan jo blive en lang debat. Jeg bliver kaldt op af hr. Jes Lunde og vil gerne sige, at det godt kan være, man i SF bliver sendt på talerstolen, men det bliver vi altså ikke i vores parti. Vi går herop af os selv. Det er ikke sådan, at jeg føler mig sendt herop. Jeg kommer helt frivilligt uden nogen som helst tvang.

Hr. Jes Lunde taler om lønmodtagernes rettigheder, og det kan jo være meget godt, men vi vil gerne have alle borgernes rettigheder respekteret – også patienternes. Og hvad orlovsordningen angår, mener vi, at patienternes rettigheder er de vigtigste. Jeg er ulykkelig over, at vi taler så meget om orlov; jeg vil meget hellere tale om arbejde.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er i anledning af, at hr. Jes Lunde sagde, at alle de borgerlige partier op igennem 1980'erne stemte imod bevillinger til ekstra an-

sættelse af sygeplejersker. Jeg er godt klar over, at vi er ikke et decideret borgerligt parti, men for at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg gerne gøre det helt klart, at Fremskridtspartiet i hvert fald ikke har stemt imod bevillinger til sygehussektoren, og det ved hr. Jes Lunde udmærket.

Jeg vil til sidst sige, at vi for min skyld godt kunne afslutte denne debat. Sundhedsministeren har allerede i går erkendt, at orlovsordningerne med det nuværende varsel ikke har virket, som de burde, og den ændring, der indeholdes i det foreliggende lovforslag, vil være medvirkende til, at vi ikke får så store problemer, som vi ellers ville have fået på sygehuse i sommerperioden. Jeg synes, vi har fået store erkendelser i dag fra regeringen, og det skal den kun endnu en gang have ros for.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige til fru Karen Højte Jensen, at man jo kan gennemføre sin bevisførelse på mange måder. Fru Karen Højte Jensen glemte at sige, hvad der stod i den dagsorden, der rent faktisk blev vedtaget. De, der var med i debatten, kan huske, hvad der gik forud for de nævnte formuleringer. Det, der står, er: At sikre det nødvendige uddannede plejepersonale til sundhedssektoren gennem udarbejdelse af en langsigtet handlingsplan, der bl.a. indbefatter sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter. Hvis man husker debatten, ved man, at denne handlingsplan faktisk var en afspejling af, at det flertal, der stod bag dagsordenen, gerne ville gøre op med de stive faggrænser, men man gør ikke op med stive faggrænser fra Folketingets talerstol. Det gør man igennem forhandlinger med de organisationer, der har ansvar for det, og det gør man igennem forhandlinger mellem amter og kommuner. Og det var lige præcis det, regeringen gjorde i fredags og weekenden over og fik en aftale hjem i mandags. Det var igennem forhandling, og det var med afsæt i den sidste pind i dagsordenen til forespørgsel nr. F 20, som netop taler om en handlingsplan, hvori begge personalegrupper indgår.

Derfor må jeg sige til fru Karen Højte Jensen, at det forståelsesproblem, vi har, nok mere skyldes, at det er forskellige partier, vi taler ud fra, end at vi ikke ved, hvad vi taler om. Jeg tror faktisk, det er det, det handler om.